

vednice in prižnice, ne zadostuje njim hujskanje sosedu nad sosedu, šuntanje v družini, ne, vse to zdelo se jim je premalo; izmislili so si novo sredstvo, sredstvo, kakor ga ni zaviljivejšega več na svetu, namreč vcepavanje klerikalnega hinavstva, gojenje in spodbujanje narodnega sovraštva v srcu naših potomcev, naših kmečkih mladeničev.

Poglejmo si pa na drugi strani naše farizejske hinavce, kako se ti s trdimi Nemci pajdašijo, seveda samo v lasten svoj prid. Povejte nam vendar vi farizejci in sleparji zakaj goljufate ljudstvo, štariše in mladino samo z mladeniški zborovanji? Kam hočete spraviti našo mladino? Ali si niste svesti najostrejše Božje kazni, da pod pokrovom svete vere napravljate iz naše mladine sovražnike lastnega naroda, da zlorabljate vašo moč kot Božji namestniki v to, da zakrivate svetlobo pred ljudstvom in kmetu jemljete samostojnost ter ga na ta način spravljate v lasten vaš prid do onemoglosti in nazadnje prisilite do greha. Ali vam je Kristus dal nauko mladino zapeljivati, ali vam ni zaukazal, jo ljubiti?

Ako ste vi in vaši zdajni in nekdanji podrepniki, klerikalni dohtarji, kot kmečki zastopniki resnično taki prijatelji slovenskega ljudstva, zakaj se za nas bolj ne žrtvujete? Poglejmo si prejšnje dolgoletne klerikalne voditelje, na primer celjskega dohtarja Serneca, potem Dominkuša i. t. d., kako so se žrtvovali za slovensko ljudstvo. Od kod neki ima Serneč skoraj milijon goldinarjev premoženja? Na kak način je ta slovenski prijatelj in slovenski zastopnik Slovence podpiral? In ves klerikalen svet je bil vsikdar na nogah pri volitvah za take narodnjake!

Danes se ta svet giblje za „mladeniške shode“. Ti klerikalci celo pošteno duhovščino gonijo v naroden boj in v pokvarjeno politiko, škodljivo družbenemu redu, najbolj pa slovenskemu narodu. Odcepili so se in odpljujejo se ti klerikalci od svete Kristusove vere na škodo sveti cerkvi in ljudstvu, v sramoto pravi krščanski duhovščini, kateri podkopavajo pri ljudstvu vsakogar. Njih delovanje je pokvarjena politika, lahkomisljeno življenje, hujskarija in šuntarija, nenasitna sebičnost; Kristusova vera jim je le sredstvo za njihove načrte. Ti ljudje so vse, najmanj pa Kristusovi nasledniki v pravem pomenu. Izogibajte se toraj vsakih prerokov, kateri pridejo v ovčjih oblačilih, znotraj pa so zgrabljivi volkovi. Po njih delovanju jih boste spoznali!

(Dalje prihodnjič.)

Spodnje-štajerske novice.

Stariši pozor! III. mladeniški shod bode dne 16. avgusta v Pletrovčah pri Ptujju. Stariši, ne puščajte vaših sinov več na te bedaste, klerikalne hujskarije, saj ne slišali, kaj se vse na teh shodih godi. Tako bode zares oblast dovolila ta shod, bomo poročali o njem prihodnjič!

Pri streljanju ponesrečil. Dne 22. p. m. se je igral šah Franc Krajnc od Sv. Urbana pri Ptujju z

zarujavelim samokresom (pištolo). Ker je v njega nabil preveč smodnika mu je samokres razneslo. Deček je dobil pri tej igri na levi roki težko rano in zgubil desno oko. Pripeljali so ga v ptujsko bolnišnico.

Roko mu je zdrobilo. Delavec Mihael Nemec iz Repiš je delal v zadnjem času v Vrstjah. Pri nekem posestniku je metal snopje v mlatilni stroj. Ker ni pazil, mu je strej pograbil levo roko ter mu jo popolnoma zdrobil. Ponesrečenca so pripeljali v ptujsko bolnišnico.

Od cesarja pomiloščen. Morilec in ropar Mihal Vajdinger, ki je bil od mariborškega sodišča obsojen k smrti na vislicah, je bil od cesarja pomiloščen. Najvišje sodišče na Dunaju je spremenilo kazen v do smrtni zapor.

Iz Ptujja. Tukaj sta prenočila pri nekem gospodu klerikalen učitelj iz ptujškega okraja in njegov brat. Na njihovo prošnjo jih je sprejel gospod pod streho, ker sta rekla, da ne dobita nikjer v gostilni prenočišča, ker je bilo vse polno tujcev. Gospod seveda ni ničesar zahteval za plačilo; a ker se je učitelj hotel pokazati „nobel“, je rekel v jutro pri odhodu dotičnemu gospodu: „Na mizi najine spalnice najdete plačilo.“ Ker pa gospod ni hotel ničesar sprejeti, je rekel učitelj: „No pa naj sprejme strežkinja denar.“ Ta je šla srečna po denar v spalnico in glej, tam je našla — **3 krajcarje.** Živel „nobel“ klerikalček!

Ptujska gimnazija je bila v minolem šolskem letu obiskovana od 186 rednih učencev in 4 privatistov, kateri so z malimi izjemami prav dobro dovršili svoje šole. 25 učencev je postalo odličnjakov, 106 jih je dobilo prvi red, 31 sme delati poskušnjo ob začetku novega šolskega leta, 23 jih je dobilo drugi in 4 učenci tretji red. Učenci so plačali 10.402 kron šolnine in drugih prispevkov. Stipendij se je razdelilo med učence 4748 kron. Zrelostni izpit je delalo 11 učencev osmega razreda. Od teh je bilo 9 takoj spoznano sposobnih za obisk visokih šol, dva morata ponavljati izpit iz enega predmeta.

Gostija v Ribnici. Kaplan v Ribnici je ravno tak poštenjak, kakor so mariborški bivši prefekt in urednik klerikalnega lističa ter njegovi poveljniki. Dne 24. p. m. sta se hotela poročiti v Ribnici gospodična Loppert, hči trgovca in posestnika Lopperta in pa trgovec in posestnik g. Fuhshofer. Ribniški kaplan pa njiju ni hotel poročiti samo iz tega vzroka, ker sta ta dva nemške narodnosti. Ženin in nevesta sta morala poslati po župnika Srabotnika k Sv. Primožu na Pohorju (domačega župnika ni bilo doma). Ta je prišel ter ju radovoljno poročil in sicer v jeziku, katerega sta ženin in nevesta razumela, toraj v nemškem. To pa je vendarle preveč. Vidite kmetje, tako ravnajo nekateri duhovniki s svojimi farani, a vendar je Kristus zaukazal svojim učencem: „Idite in učite vse narode!“

V Dravo je skočil. Dne 3. t. m. je skočil v Mariboru 24 let stari knjigovezni pomočnik Grušovnik iz mosta v Dravo. To je zapazil g. Robič, uslužbenec pri kopalnišču g. Käfer-a in ga nezavestnega potegnul iz vode ter mu tako rešil življenje.

Utonil. Dne 3. t. m. je skočil neki Franc Rakovec, rojen na Dunaju l. 1852., v Mariboru tik mosta v Dravo. Ker ni znal plavati, je utonil. Do sedaj še niso trupla našli. Rakovec je bil srednje velikosti, suhih lic in je imel sive lase in brke. Oblečen je bil v sivozeleno obleko.

Poročilo ptujskega sejma. Ptujski sejem dne 5. t. m. je bil izvanredno dobro od kupcev obiskovan. Prignalo se je na njega 1299 glav goveje živine, 319 konjev, 254 svinj. Prihodnji živinski sejem se bode vršil dne 19., prihodnji svinjski sejem dne 12. avgusta.

Dopisi.

Iz Slivnice. Nekaj od naših učencev. Zadnjič sem šel iz Orehove vasi in sem srečal zaporedi več, kakor petdeset učencev, kateri so šli mimo mene, ne da bi me kateri pozdravil. To je žalostno! Sicer mi ni za to velikansko čast, da bi me ti paglavci pozdravljali, toda zakaj pa ližejo vsakemu kaplančku roke, ki vendar tudi ni nič drugčega kakor človek, kakor jaz star mož, ki sem si že mnogo skusil po svetu. Gospodje učitelji, prosim Vas, skrbite zato, da deca ne bode lizala farških rok, ker se to mora že iz zdravstvenega ozira obsojati, skrbite pa tudi zato, da bode odrasle, stare ljudi na cesti, kakor se spodobi pošteno pozdravljala, ne pa jim jezike kazala, in to tem bolj, ker nočemo mi Slivničani, da bi tujci radi teh paglavcev dobili od naše fare slabo mnenje. Po nekaterih farah so vzorni duhovniki že sami odpravili nezdravo lizanje rok — bode li pri nas večno trpelo? Toraj otroki pozdravljajte raji kakor se spodobi odrasle ljudi, duhovnikom pa skazite na drug način Vašo čast, kakor pa z poljubovanjem njihovih rok, naj še bodejo tako nežno belo — čiste!

Slivničar.

Iz Grab pri Središču. V zadnjem našem listu smo vedli povedati, da je tukajšnji trgovec R. Kolbezen prišel v konkurz. Sam si je kriv, zakaj pa poslušaj kaplana, ki o trgovini toliko ve, kakor kokot o kmetijski zadrugi. Toliko, da niste dali zbobnati gospod kaplan, da bi moral vsak faran pri tem trgovcu kupiti; pa si ne mislite, da smo taki, ki vsacega takoj na besedo poslušamo. Vsi vemo, kdo je kriv, da se sedaj v večih hišah naše fare čuje jok in kreg. Ubogi kmet, ki drugčega nima, kakor dolgove in žuljave roke, dal se je od tistega zapeljati, da je s težko roko podpisal menico (vehsel). Podpisati bi še bilo, ali plačati?! Če je tisti gospod tako pravičen, kakor se dela, naj poravna vse neprilike in naj potolaži nesrečne družine s tem, da poplača vse dolgove, katere je trgovec Kolbezen tukaj napravil. G. kaplan, ste li vi duhovnik? Duhovnik se briga za duše, on se ne briga za štačune in konzume, za vas ni ne kmečka, ne trgovska suknja. Mi kmetje pa vas prosimo, da nas pustite tako dolgo, dokler ste še pri nas, v miru; želimo tudi, da bi nas kmalu zapustili, potem bode zopet vse dobro v naši fari. Če imate še malo prijateljstva do nas faranov v sebi, potem

odidite, vsi vam bomo hvaležni! Še nekaj vam povemo g. kaplan. Vi prodajate molitvene knjige in čišla, zdaj si pa še naročite prave voščene svete sol, olje, bičjake, bicikle in drugo robo, da boste imeli v farovžu filijalo g. Kolbezena.

Iz Slivnice. Srčna ti zahvala preljubi „Štajerc“, da si nam tako lepo v tvojih zadnjih številkah poročal o mladeniških shodih. Tudi pri nas v tej lepi slivniški cerkvi se je oznanilo in prosilo, da bi se naj mladeniči vdeležili teh shodov. Toda mi slivniški mladeniči se nismo dali spraviti na led, razven par zaslepljenih Fihposovcev, temveč mi smo čakali, kaj nam bodeš ti, ljubi „Štajerc“, o tem poročal. Hvala Bogu, da smo vse tako natanko zvedli o teh shodih. Naš župnik se je tudi vozil na Ptujsko Goro k znamenemu shodu, najbrž radi tega, da bi videl koliko mladeničev iz slivniške fare se je udeležilo. Toda gotovo je bil grozno presenečen, ker jih ni bilo. Par dni pozneje je prišel namreč neki mladenič k njemu v farovž, ker je imel tam opraviti. Temu mladeniču je župnik razlagal, kako okinčani so prišli fantje in vseh far, kako so bili navdušeni, le iz slivniške fare jih je bilo malo, malo videti. „Se pač vidi“, tako je rekel župnik, „da nimajo korajže in si je ne upajo pokazati!“ Mladenič si je mislil svoj del in se od sladkega gospoda kmalu poslovil. Tudi mi mladeniči smo se dali pred par leti zmotiti in pregovoriti, tako da smo postali udje tega društva, a zdaj, ko se nam poroča, kako se godi na teh shodih, se sramujemo, da smo vpisani pri tej družbi. Ker se nam ne zdi vredno, da bi se šli z župnikom kregat, zato mu po pošti pošiljamo knjižice in vodila tega društva nazaj, odločno zahtevajoč, da nas iz te korajžne družbe izbriši. Prečastiti gospod župnik, saj lahko sami sprevidite, kam je ta korajžna družba zašla. Svetinje Materne Božje in sv. Alojzija so bile poškropljene s krvjo, na mestu rožnega venca so se lesketali noži v rokah, na mestu molitve slišala se je kletvica in kar je največ, presveto Rešnje Telo se je sprejelo od nevrednih pijancev! Za Božjo voljo, kam pa to meri, kam bomo prišli, ako bomo slepo ubogali naše voditelje v dolgih črnih suknjah. Toraj, ti so korajžo delali? Saj je itak čudno, da se pri nas ni tako, kakor na Hrvaškem — pa ako bi bilo, kdo bi bil temu kriv? To bi bila prava — črna korajža! Zato pa vi vsi tisti, kateri ste se vdeležili teh shodov in se tako — lepo vedli, da ste celi mladeniški stan osramotili in svete zakramente zlorabili, spreobrnite se, delajte pokoro, tisto farško korajžo pa vržite v koš! Dajte društvu slovo, kakor smo to in še bomo mi slivniški mladeniči storili. Stopite rajše v našo boljšo družbo našega „Štajerca“, ker „Štajerčevi“ mladeniči ne rogovilijo po farah, ne režejo se z noži, temveč so pošteni. — Bodi nam pozdravljen in spoštovan „Štajerc“!

Slivniški pravi mladeniči.

Iz Gorice na Dravskem polju se poroča o naglosti tamošnje pošte sledeče: Občina Gorica ima svojo pošto v Račah (Kranichsfeld) v daljavi štirih kilometrov. Vsaki človek lahko pride iz Ptuja, kakor

tudi iz
šiljatev
gim se
sel za
črki in
seveda
godi,
občine
biralni
skem,
časno
zboljša
da bod
krat k
Iz
zasop
napen
čelnika
gospod
je za
načeln
so Slo
Zdaj
niso r
je Vra
trebn
da se
nam
tako
za bi
Raifei
se ta
Iz te
je is
Kmet
mi b
volili
Vrač

V za
deniš
učila
stvar
prim
znan
nart
no.
za k
slane
trebn
bodo
nam
je k
umo
med
ta s
vodi
Pač
da